

ABONAMENTUL IN CAPITALĂ
Pe anu 28 lei noi
Pe 6 lună 14 " "
Pe 3 lună 7 "

REDACTIA SI ADMINISTRATIA

IN PASAGIUL ROMAN No. 1.

ABONAMENTUL IN DISTRICTE
Pe anu 32 lei noi
Pe 6 lună 16 " "
Pe 3 lună 8 "

NIMIC FARA BANI

Am inceput să credem că abonații noștri, mai cu sămă cei din Districte, ne-a intrebat în dinastismu, de ore-ce cred că numai cu voința lui Dumnezeu se face totu.

Cu acestu numeru se implinește trei luni de abonament, și mulți din Domnile lor, cari, prin scrierile în care ne ceră abonamente, promiteau că trimiț banii cu doua expediții, nu ne-a trimis nici până ași plata abonamentelor.

Scim că acesta nu a făcut-o cu pregeutare său cu rea voință, o recunoștem. Dar se recunoșcă și Dumnelor că nimic nu se poate face fără bani: tipografia cere bani, caricaturistul cere bani, litograful cere bani, postea cere bani, și totu înainte.

Cred că amă disu destul: ajunge o măciucă la unu caru de ole!

Totu de odată sunt rugați D-nii abonați, alii căroru abonament a espirat cu acestu numeru, și voescu să-să reinoiască abonamentul, se bine-viașcă a anunța pe administrație cău mai curindu spre a nu fi intreruptă trimitera foiei.

DE LUAT IN BAGARE DE SEAMA

De când a apărutu acestu dianu, să care din lectoriu noștru a putut vedea că n-am lipsit o singură dată de a nu da regulat, în slă-care număr, pe lărgă alte materii importante, și câte-o mică revistă politică.

Totu astu-fel amă fi urmatu și de ași înainte. O chestiune, însă, de tarabă, cum se dice, vine să ne implice continuarea dorinței noastre: Trompetă Carpațiloru ne face mare concurență, cu revistele săle politice. Or că ostenelă se-să dea, și ori că bună voință se aibă redactorii lui Asmodeu, le este peste puțină de a face se egalese revistele lor cu revistele redactorilor Trompetei, în seriositatea umoristică și în umoristică serioasă.

Și când ar fi numai Trompetă, calea-valea, lucrul ar mai putea merge; căci, la nevoie, am pu-

tea intra în tocmai cu confratele noștrui Kesarie, spre a contopi ambele foii într'una singură. Ce facă însă cu Presa, cu Imparțialul, cu Orientul, cu Prahova, și alte asemenei diare, cari ne facă și ele mai același neajunsu?

Pentru aceste temeinice cuvinte, am decisă a su prima din foia noastră revistele politice și ale întocui, de acum înainte, începând chiar de ași, cu o altă specie de materie sub titlu: «Mofuri politice d'ale dilei.»

De și după titlu, ori cine poate se judece și se apreciează că acăstă materie are se să multă mai serioasă de cătu materia ce intră în cadrul unei reviste de dianu, și, prin urmare, se impune redacțiunei și sacrificiului marii, atât materiali cătu și inteligențiali, cu tōte acestea preciul abonamentului nu se va mări, în speranță că vom fi compensați prin crescerea numărului abonaților și a cititorilor cu foia, să celu puțin achitați de totu cătu nu ne-a respinsă plata abonamentelor nici pénă ași, de și cu acestu No. espiră abonamentul pe trei luni.

Totu o dată facem cunoscutu că mai mulți din D-nii senatori și deputuți, am putea dice majoritatea, ne-a promisă binevoitorul și gratuitul D-lor concursu pentru acăstă importantisimă colonă a dianului nostru, în totu timpul cătu vor sta deschise corporile legiuitori.

Cu acăstă ocasiune, însă, nu lipsim de a preveni și pe redactorii Trompetei și consorții că, dacă și în urma acestui nou arangamentu în redacțiunea foiei noastre, vomu fi și de aci înainte imitați său copiați, atunci vom fi constrinși a le intenta procesu ca furii de proprietate literară, ca furii ai cugetărei noastre.

REDACTIUNEA LUI ASMODEU.

S'A TRECUT DE SIAGA

Cându unu melu săun lupu
Incepă de se pupu
Si se 'nbrătișează,
Si se 'namorează,
Faptul e ciudat
Si ne-usitat;

Dar e lămuriță
Si obișnuită
Că din astă sagă
Melulă o să tragă:

Când vulpea sirătă
Séde 'nfăsurată
La capu cu lipanu.
Lăngă unu cronicanu,
Si și laudă glasulă,
Si-i apără nasulă,
Să nu umble mușce,
Ca din cașu se musce,
Cine crede 'n sagă
Ca cronicanu se tragă.

Când vedem toți cainii,
Cătei și bătrâni,
Pentru prima oră
Cu pisici în horă;
Ori și ce s'ar dice
De aşa ferice
Pisica, să sciă,
Că 'n prietenie
Ghiara 'n ochi îți bagă
Dicendu că e sagă.

Când scim, buniără,
Că nu totu ce sboră
E bună de vînată
Pentru demâncată,
Si că totu ce naște
Din pisici, nu paște,
Ci șiiorici măincă,
Ca și nemții sunca,
A susține tagă
E curată o sagă.

Cându ori ce popore
De regi aștă orore,
Si noi scrinu se viă
Domnu cu dinastiă,

Si anca streină,
Nică barim latină.
Ci curatū nemțescă,
Să ne cārmuiască
Ceii culpabilii tragă
Pentru astă sagă.

Cându streinul cere
Cu limbă de mere :
« Lasă-mă în casă,
« Lasă-mă la masă,
« Lasă-mă sub-pată,
« Lasă-mă în pată,
« Si apoi în capă
« Căci nu mai încapă»
Oamenii de trébă
Să nu facă sagă.

Cându Strusberg ne fură,
Cându Nemții ne'njură,
Si toți deputații,
Stau ca deșuchiții,
Si nu au durere,
D'a terei avere,
Nică măcar amore
De a ei onore,
Prafii o să s'alégă,
Căci totul e sagă.

Cându unu conțu se 'nbată
Si gălciavă cată,
Bătându din picioru,
Unu procurorū,
Care prin Agia
Pentru Dinastia
Vrea se facă pace
Serbărei Prusace,
Tera se 'nțelégă
Ca ajunsu de sagă.

Cându astă bătaiă,
D'a berei văpaiă,
E aşa de tare,
In câtă e în stare
Ca se ne dobore.
Numări în trei ore,
Unu guvernă intregă,
Toti adi înțelelegă,
Ca puterea 'ntrégă
La noi e o sagă.

Cându apoi în nōpte,
Din streine şiopte,
Altul se compune
Din ordină a nume,
Si Camerei cere
Iute, pe picere,
Ca 'n Vlašia mare.
Banii său abdicare,
Camera e sagă,
Daca nu mi'lui legă.

Cându vine decretul,
Prin care devletul
și intorice vorba
Si lezdă cu órba
La toți căti creduse
Gluma ce făcuse,
Atunci toți bagă minte,
Că tera se minte,
Si că astă sagă
E a lui Beşlegă.

Cându alegătorii
Suntu toți procurorii,
Si cu toți zapci,
Cu toți zavergii,

Si mai toți votesa,
Cându se înoptesă,
Si prin vii și morți
Se pote ca sortii
Se facă o sagă
Epureni s'alégă.

Cândă în Adunare,
La verificare,
Chiaru unu Vogoride
Séu unu Sideride,
Că vîrsta-l lipsește,
Singuru mărturește,
Ş'Adunarea ține
Că-i alesu pré bine,
Nu mai este tagă
Ca legea e sagă.

Cându însă se dice
Că o se se strice
Ş'a legilor lege.
Pentru ca se lege
Scrisul și cuvântul,
Ca se dea pămîntul
La nemți moștenire,
Vomu da terei stire,
Căi trecutu de sagă,
Dinastia dragă.

MOFTURI POLITICE D'ALE DILEI.

Unul din mosturile cele mai însemnate ale dilei este priimirea în Cameră a D-lui Vogoride, care singură a declarat, înaintea comisiunii verificătoare, că nu are vîrsta legiuitoră de 25 ani împliniști, cumă prescrie legea electorală.

Cu ocazia discuției care a avut loc în Cameră asupra acestei alegeri, D-lu Manolache Costache a făcut două mari mosturi politice : I, aducându fa sprijinul D-nului Vogoride pe Pitt alu Engliterei și pe Panu alu României, dintre cari celu anteiul a fost priimit în parlamentul Englesu, neavându vîrsta legiuitoră, ci numări 19 ani, și celu din urmă a fost admis în Cameră Moldovei sub Convenție, neavându censul cerut; și II, propunându pentru inițierea oră-cărării scrupulu, să se amâne verificarea pînă la tîrnă, în sesiunea ordinată, cându atunci, D-nu Vogoride, își va acoperi deficitul ce are în vîrstă.

Lăsându pentru unu momentu mosturile politice la o parte, se ne fi permisă se facem o mică digresiune din calea nostră trasă de la începutul acestei nove materii, și să spunem românilor unu lucru d'o mare însemnatate ce se va petrece în capitală.

De câtă-va timpu să instituim în București o societate de bine-faceri, subt președinția Domnei. Această societate dă mâine, Dumineacă, 6 i 18, o sărbătoare în beneficiul săracilor, în grădina Cismigiu. Se spune că totu mâine aru si la Berlin o serbare pentru intrarea triumfală a trupelor germane în Capitala Prusiei. Dar ce are a face una cu alta? Cea din Berlin este o serbare de triumf și cea din București de caritate. Dacă întempliera a adusă se fă în aceiașă zi, noi trebuie să ne mândrimu, eru nu se începemă a critica, cumă facă unu, trăgându din acesta deducțion de-

favorabile guvernului. Nică nu trebuie se țăsimu ilegală măsura de a se face acăstă serbare într-o grădină publică, cerându săpănu-lu ei se dea cu sila două franci pentru săraci; căci știmu toți că este amestecă și Dómna, și unde este Dómna nu poate se încapă lege, de ore ce Domnul Lahovary a disu că Dinastia e mai presusă de oră ce legă, și chiar de cătu Constituție.

Noi, ceia ce putem face, este se constatăm faptul, că serberea se face în foiosul săracilor.

Si ea să ne explicămă mai bine, vom spune că săraci sunt favorați de sărăcă.

Cea mai mare parte din cociocă săraci, se dice, și învechindu-se livrele, că se potă așa face altele noi, societatea de bine-faceri a găsită mai nemerită și mai democratică a lăsată umanitară măsură.

* * *

Acum că am terminat cu acăstă digresiune, se trecem la mosturile noastre politice.

Trompetta Carpaților de la 3 Iunie ne spune că Beizadea a luat doliu pentru perderea mamei săle.

„Beizadea Mitică, dice D. Boliak, care a moștenită calitățile repausatei, este fiul său celu mai iubită, care o adora. Beizadea Mitică președintă Adunarea deputaților căndu a primită acăstă scire; și a primit-o pe timpul pe căndu se discuta respusul la discursul tronului. Bărbatul însă, cu față descompusă, ascundându-și lacrimile, a președată ședința pînă la sfîrșitul, și a doua di, lăsându-și familia în lamentari, a fosu la 10 ore în cabinețul președintei Adunării, dirigiându deputaționea esită la sărăcă. și biroul camerei întregă, să mărgă cu respusul la Palatul.

Vedeți dîr ce mare caracteru civieū are Beizadea, mai mare chiar de cătă alu lui Brutus. Muma pe patul mortuaru în Bruxelles, și elu vedea de interesele Patriei, de adresă către Palatul. Acătă ne probă că Beizadea chiar cându aru vădea tera în momentele săle cele din urmă, elu își va face datoaria, lăsându-o în pace, spre a merge se facă închinăciunile săle Dinastiei.

* * *

Ni se spune că Domnul Hiotu, — pălavaticul că toți hioții, cum ii dice Trompetta Carpaților în No. 916, de la 3 Iunie, — mai dilele trecute aru si chemată pe toți frișeri la sine și le-aru si ordonată că, oră de căte oră va veni vr'uu măteri se poruacășă vr'o peruci, și se tundă, său să se radă, pe de o parte se începă să-și ia răsinamentele, eru pe de alta se anunțe pe Policia.

— Dîr dîcă va veni vre-unul să se vopsească său să se săumenescă, întrebă unu frișer indiscret, se venim să anunțăm policia?

— Nu... Pe acela său lăsa în pace, răspunse D. Prefectu, uitându-se lungă la frișer. Care este motivul ca Policia se ia asemenea măsură, ce se lăsă odată numări în Austria și Rusia contra italienilor și polonesi'or?

Lumea dice că D. Hiotu a lăsat angajamentul la Versailles se prindă pe Felix Pyat!

CALCAVURA

Sub acestu titlu a apărută dilele acestea unu nuoū diarū umoristicū. — După materia ce coprinde, în numerile deja eșite, Calcavura pare a promite că glumele săle au să fie multă mai de spiritu, și multă mai puțină brusce de cătă semnificația numelui ce și-a dată. Ghionturile, de și ghionturi, și mai cu séma sfîrlezele săle suntă de gustu și de spiritu. Felicitămă dar aparițunea Calcavura și năramă succese și viață indelungă, adică abonați și cititori cu plată, căci gratis avemă și noi indestui.

Totu-oată reproducemă dupe ea următoarele sfîrleze:

Lucruri de necredință în România.

Domnia lungă.
Ministrul Constituțional.
Deputați liberi aleși.
Democrația desinteresată.
Ciocoismul reposat.
Bună credință în polemica diarelor.
Abonați la Orientul.
Birjaru se se multămescă cu ce i se dă.
Fostă regulață.
Bugelul echilibrat.
Strade bine pavate.

(Ar putea urma).

Acumă că Calcavura ne-a spusă lucruri de ne-credință, se spunemă și noi lucruri forte de credință, și totu în România:

Domnia cu băta.
Ministrul moșturenă.
Deputați gheșefări.
Procurorii spărgători de dulapuri, ca D-nu Tacianu din Bucurescă.
Idemă ștergători de ole cu banii ca D-nu Căpitănescu din Ploescă.
Judecători de instrucție ne-instruiți, ca D-nu Linaru.
Idemă de sedință, fără să fi citită vre'o carte de dreptă.
Judecători de pace cari facă gălăză.
D-nu Carpă omu diplomată.
D-nu generalul Florescu mare cunoșcătoru de arta militară.
Popa-Tache Protopopă.
D-nu V. Boerescu nobilu și regalistă.
Unu paraclisieru ministru de Culte.
Unu ministru de culte și de instrucție publică, care injură ca surugii pe profesori.
Unu doctoru în medicină, ministru de Justiție și de lucrări publice.
Doctorii în dreptă vorbindu despre arta militară, și despre toate științele positive.
Inginerii, arhitectii și toți matematicii, tăindu căinilor frunđă.
Grafulu Hagi-Scarlatu-Comite de Roseti esind din nouă la maideră dupe mórtea marelui vornicu Fur tună, și numindu-se erași membru la municipalitate.
D-nu Majorescu vorbind despre moralitatea scolilor de ambe sexe.
D-nu Manolachi-Costachi-Epureanu vorbindu de libertatea electorală.
Idem vorbind despre regularea finanțelor.
D-nu Al. Lahovary vorbindu despre independență magistratului.
D-nu Costaforu vorbindu despre simpatiile săle din Craiova și Ploescă.
D-nu Epureanu alesu să reprezinte în Cameră colegiul I din Argeșu.
Etc. etc. etc. etc.

(Nu are sfîrșită.)

P. S. D. Boldur-Lătescu diaristă, și anca dinastică.
(Nu trebuie ușătă.)

ASMODI.

- Cine se facea „Coșofană“?
- Nepotul lui Lord Byron.
- Cine trăgă „Clopotul“?
- Nepotul lui Lord Byron.
- Cine se dicea „Albina Pindulu“?
- Nepotul lui Lord Byron.
- Cine se intitula „Chimiță“?
- Nepotul lui Lord Byron.
- Cine se da de nepotul lui Lord Byron?
- D. H. Grandea.
- Cine este numită revisoră scolară prin decretul No. 1052 din 29 Maiu espirată?
- D. H. Grandea.

Frin urmare:

Coșofana a sburătă; *Clopotul* a amuțită; *Albina Pindulu* a devorâtă triontu; *Steoa Daciei* a apusă. Eră *Chimiță* a fostă nunțită în funcție.

* * *

D. P. Boldour Lătescu, publicându în *Eoulul Munților* mesagiul Domnescu, îl însușește de aceste cuvinte:

„Duminică, 22 Maiu, M. S. Domnitorul Stăpânitoru, etc.

Opusul stăpânitorului este *slugoiu*. B. P. Boldour Lătescu, care servă dinastia ca deputat și ca diaristă, voiu-a ore să înțeleagă acăsta?....

* * *

— Ce va să dică, întreba cineva pe ore, „că administrația diarului *Eoulul Munților* se află la tipografia Curții?“

— Va să dică că acestu diară, apărându în Iași, unde negreșită va fi avându administrație stabilă, a înființată și o administrație provizoriă la tipografia Curții, unde să apară de astă dată.

— Nu este aşa, dice Asmodeu, care ascultase întrebarea și respunsul: Administrația la tipografia Curții va se dică că tipul de a scrie i-lă dă Curtea.

* * *

Se vorbește că prefectul de Bacău, raportându Ministrului despre starea județului, într-altele dice:

„Comuna se iveste din când în când și mi cere parale pentru întreținere“, sără să esplice că e vorba de diarul Comuna?

D. Lascăr Catargiu, ca omu de ordine, se dice că ar fi respunsu îndată prin telegrafă:

„Concentrați grăbitu toți dorobanții de dis trică, și împresurați localul comună păuș vor sosi trupele de liniu, tăcându a se menține ordinea cu orice preciu.“

Prefectul înțelegendu confuziunea, telegra fiadă de urgență: „Nu e vorba de Comuna din Paris, ci de diarul Comuna.“

D. Lascăr Catargiu respunde din nouă:

„Mijlocii confidențiali la Consiliul Comunal să se preschimbă săcă titlul acestui diară, căci, de și ministerialu, pote să dea ocazie de confuzie și de predicarea ideiei de comună, și atunci voi fi săliu să puruivarișescu pe redactorii sei.“

CAVALERUL DILEI

Cine trece n fuga mare,
Cu dovlăcul la spinare
Mergendu către Adunare,

Cu pereu n susu ridicatul,
Peste totul decoratul,
Parcă-i Peneșu Impăratul?

Cine merge voinicescă,
Și mereu singură vorbescă,
Cându și cându se necăsescă,
Apoi pare mulțumită
Față i s'a nveselită?..
Beizadéna celu vestitul!

De trei ani cu bărbăția,
A luptată pentru Domnia...
Ba nu, pentru Dinastiă...
S'o intărescă prin bătei,
S'o susțină prin cătei,
S'o ilustre prin lingăi.

Dă și nopte, ca o sfarcă,
Și pe josu și da ncălare,
A tras bir în drumul mare,
(bir de voturi și de bani)
Cu o ciată de golani
Ceju au capă de mai mulți ani!

Ilu cunoscă totă țera,
Căci i-a pusă pe capă povara,
Cându și îngrijită păpara.
Cu oștirea muscălăscă
A fostă slugă ciocoiască,
Şă slugită și eu-a nemăscă.

Cu Cuza-a fostă terătore
Cătu l'a ținută la favore,
Cătu l'a lăsată se omore
Pe teranul opincără,
Se'lă îngrope mbăligără
Pentru că era plugără!

Cavaler de mereria,
Luptă ca se reinvia
Timpul celu de ciocoia!
Elu alergă căutându
Cându vre o mără de vîntu
Ca s'o culce la pămîntu;

Cându nisca burduș cu bere,
Se arate-a sea putere
Celoru cari totu și cere!
Nu este nici o surcea
Pe care bașă-bezadea
Se nu si pusă urma sea.

Lumea-i dice ntr'o ureche,
Findă e luată din streche,
Și nu mai are pereche.
Boliaț ilu căntă mereu,
Ilu face idolul seu,
Pentru că-i dă banii din grou!

Earu sus la Mitropolia,
L'a aleșu ca p'o mumiă,
Președinte se le fiă!
Președinte de păpușă,
Cu mănuși fără mănuși,
Care jocă dupe arcuși.

Cine trece n fuga mare,
Cu dovlăcul la spinare
Mergendu către Adunare?
Beizadéna celu scuipătul,
Peste totul decoratul,
Parcă-i Peneșu Impăratul!

AVIS

Sub-semnatul fiindu decisă a pleca peste două țile în excursiuni arheologice, cu diurnă de 5 galbeni pe ți, anunță, prin aceasta, că suntă doritoru să fiu însotită de unu tacâm de lăutară și de două lelije: una blondă cu ochi negri și alta brună cu ochi albastri. Cine acceptă propunerea mea, să se adreseze în pasajul Română la redacțunea Trompetă Cărpaciloru, său în Batște la domiciliul meu.

Kesarie.

Girante respundatoru, Ghiță Popescu.

Tipografia C. A. Rosetti, Strada Colței, No. 42.

Stab. lit. M. B. Baer.

Cuvântarea Primarului Capitalei la deschiderea noului Consiliu Comunal.